

บทที่ 3

การสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย

ภาคที่ 2

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- อธิบายความสำคัญของการสำนึกผิด
- อธิบายว่าอะไรเป็นเหตุให้คนสำนึกผิด
- บอกถึง 4 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการสำนึกผิด
- ให้คำจำกัดความของการกลับใจ
- อธิบายความสำคัญของการกลับใจ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า ทำให้ชอบธรรม
- อธิบายว่า "การได้รับความรอด" หมายถึงอะไร
- ใช้คำอุปมาของเรื่องบุตรน้อยหลงหาย เพื่ออธิบายการสำนึกผิดและการกลับใจ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้ :

"เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกกริตให้กลับใจใหม่" (ลูกา 5.32)

คำนำ

บทสุดท้ายให้คำจำกัดความของ "การสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย" ซึ่งเป็นหลักข้อเชื่อพื้นฐานที่ให้ไว้ใน ฮีบรู 6.1-3

เราให้คำจำกัดความของ "ความประพฤตินำไปสู่ความตาย" ว่าเป็น ความบาปและเราได้ตรวจสอบจุดเริ่มต้นของความบาป คุณได้เรียนรู้ว่าความบาปครั้งแรกของอาดัมและเอวาทำให้ธรรมชาติของมนุษย์เสื่อมทรามไป และมนุษย์ทุกคนได้รับธรรมชาติบาปเป็นมรดกได้อย่างไร

คุณได้เรียนรู้ด้วยว่าธรรมชาติที่เสื่อมนี้มีผลให้มนุษย์ทุกคนทำบาป เมื่อบาปธรรมชาติทำให้เขาเข้าสู่การกระทำบาป

บทนี้จะศึกษาต่อไปถึงหลักการพื้นฐานประการแรกของการสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย

การสำนึกผิด

เราให้คำจำกัดความของ "การสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย" คือ การตัดสินใจภายในหรือการเปลี่ยนใจ ซึ่งมีผลให้เกิดการกระทำภายนอกคือ การหันกลับจากความบาปมาหาพระเจ้าและความชอบธรรม"

กิจการ 20.21 เรียกว่า "การกลับใจ (สำนึกผิด) เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า" โดยการสำนึกผิด คุณหันกลับจากความประพฤตินำไปสู่ความตายของบาปไปหาพระเจ้า

การสำนึกผิดเป็นการตัดสินใจส่วนตัวที่จะละทิ้งบาปและเข้ามาสู่การมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าอำนาจของพระเจ้าจะนำการเปลี่ยนแปลงของความคิดจิตใจและชีวิตของความบาปมาให้มนุษย์

"ครั้นคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านี้ก็นิ่งอยู่ แล้วได้สรรเสริญพระเจ้าว่า "พระเจ้าได้ทรงโปรดแก่คนต่างชาติให้กลับใจใหม่จนได้ชีวิตรอดด้วย" (กิจการ 11.18)

การสำนึกผิดเป็นของประทานจากพระเจ้า

แม้ว่าอารมณ์อาจเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการสำนึกผิด แต่การสำนึกผิดที่แท้จริงจากความประพฤตินำไปสู่ความตายนั้นเป็นการตัดสินใจ ไม่ใช่เป็นเพียงอารมณ์ ตามที่คุณได้เรียนรู้ว่าการเศร้าโศกต่อบาป การเข็ดน้ำตา ไม่เป็นการเพียงพอ แต่จะต้องตามมาด้วยการตัดสินใจภายในซึ่งมีผลต่อความประพฤติภายนอก

ความสำคัญของการสำนึกผิดกลับใจ

มีเหตุผลหลายประการที่ว่าเหตุใด การสำนึกผิดจึงเป็นความจริงพื้นฐานของความเชื่อคริสเตียน

พระเจ้าทรงบัญชา

"ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังไร้เดียงสา พระเจ้ามิได้ทรงถือโทษ แต่เดี๋ยวนี้พระเจ้าได้ตรัสสั่งแก่มนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจ" (กิจการ 17.30)

เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องหลีกเลี่ยงความตายฝ่ายวิญญาณ

"เราบอกท่านทั้งหลายว่ามีไฉ่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน"

(ลูกา 13.3)

เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีชีวิตนิรันดร์

โดยการสำนึกผิด การลงโทษบาปก็ไม่มีและได้ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้

"ครั้นคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ แล้วได้สรรเสริญพระเจ้าว่า "พระเจ้าได้ทรงโปรดแก่คนต่างชาติให้กลับใจใหม่จนได้ชีวิตรอดด้วย" (กิจการ 11.18)

จำเป็นที่จะต้องได้รับการอภัย พระเจ้าไม่อาจให้อภัยความบาปของคุณ นอกจากคุณจะสำนึกผิด

"ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า "จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์" (กิจการ 2.38)

จำเป็นที่จะต้องเข้าแผ่นดินของพระเจ้า

"ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า "จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว" (มัทธิว 4.17)

เป็นความปรารถนาของพระเจ้าสำหรับทุกคน

พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ผู้ใดประสบความตายฝ่ายวิญญาณคือ การพินาศจากพระเจ้า เป็นนิตยในนรก

"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้เพราะเห็นแก่ท่านมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่" (2 เปโตร 3.9)

เป็นเหตุผลที่พระเจ้าเสด็จเข้ามาในโลก

"เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกกรีตให้กลับใจเสียใหม่" (ลูกา 5.32)

คริสเตียนต้องกลับใจใหม่หรือไม่

ประการแรกของการกลับใจ คนบาปหันจากทางที่ผิดมาสู่ทางที่ถูก ยอมรับข่าวประเสริฐ และเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระเยซูคริสต์

ในขบวนการของการไปสู่ความสมบูรณ์ (ซึ่งจะศึกษาต่อไปในหลักสูตรนี้) บางทีผู้เชื่ออาจหันกลับไปสู่รูปแบบเก่าของความประพฤติที่บาป

เมื่อใดที่ผู้เชื่อทำบาป เขาต้องสำนึกผิดกลับใจด้วยตามบันทึกในพระคัมภีร์

ชาวโครินธ์

ผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์ต้องกลับใจ

"แต่บัดนี้ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมิใช่เพราะท่านเสียใจ แต่เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่ เพราะว่าท่านได้รับความเสียใจอย่างที่ขอบพระทัยพระเจ้า ท่านจึงไม่ได้รับผลร้ายจากเราเลย" (2 โครินธ์ 7.9)

"เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่เห็นพวกท่านเป็นเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าอยากเห็น และท่านไม่เห็นข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านอยากเห็น คือเกรงว่าไม่เหตุใดก็เหตุหนึ่งจะมีการวิวาทกัน ริษยากัน โกรธกัน ใฝ่สูงกัน นินทากัน ชุบชิบส่อเสียดกัน จองหงองพองตัวและเกะกะวุ่นวายกัน ข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ากลับมาพระเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าได้อายต่อหน้าท่าน และข้าพเจ้าจะต้องเศร้าใจเพราะเหตุที่หลายคนได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และมีได้กลับ

ใจทั้งการใส่โครก การผิดประเวณีและการลามก ซึ่งเขาได้กระทำอยู่นั้น"

(2 โครินธ์ 12.20-21)

ชาวเอเฟซัส

ผู้เชื่อที่เอเฟซัสต้องกลับใจ

"เหตุฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่" (วิวรณ์ 2.5)

คริสเตียนที่เปอร์แกมอส

พระเจ้าบอกคริสเตียนที่เปอร์แกมอส

"เหตุฉะนั้นจงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้าและจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา" (วิวรณ์ 2.16)

คริสเตียนที่ซาร์ดิส

"เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยืนอะไร จงกระทำตามและกลับใจเสียใหม่ ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร"

(วิวรณ์ 3.3)

คริสเตียนที่เลาดีเซีย

"เรารักผู้ใดเราก็รักเพื่อนและศิษยานุศิษย์นั้น เหตุฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้นและกลับใจเสียใหม่" (วิวรณ์ 3.19)

ที่ใดมีบาปที่นั่นต้องมีการสำนึกผิด

"ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลวงตนเองและสักจะไม่ได้อยู่ในเราเลย ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น" (1 ยอห์น 1.8-9)

ข้อความแห่งการสำนึกผิดกลับใจ

เนื่องจากการสำนึกผิดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอด พระเจ้าได้ทรงวางแผนการพิเศษเพื่อให้ข้อความแห่งการสำนึกผิดกลับใจมาถึงทุกคนได้

"เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า "จงเตรียมมรรคาแห่งพระเป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป" ท่านยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็ได้ประกาศให้กลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาเพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปเสีย" (มาระโก 1.3-4)

การกลับใจสำนึกผิดเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะให้เราได้รับรู้ถึงพระมาซีฮาร์(พระเยซู) อิศราเอลไม่รู้จักพระเยซู จนกว่าเขาจะถูกเรียกให้กลับมาหาพระเจ้าโดยการกลับใจสำนึกผิด

การกลับใจสำนึกผิดเป็นข้อความแรกที่พระเยซูทรงเทศนา

"ครั้นยอห์นถูกอายัดแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงเทศนาประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าและตรัสว่า "เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจาก็มาใกล้แล้ว จงกลับใจเสียใหม่" และเชื้อข่าวประเสริฐเกิด" (มาระโก 1.14-15)

ผู้เชื่อในคริสต์จักรยุคแรกก็เทศนาเรื่องการกลับใจสำนึกผิด

"ฝ่ายเหล่าสาวกก็ออกไปเทศนาประกาศให้กลับใจเสียใหม่" (มาระโก 6.12)

"ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและพวกกรีกถึงเรื่องการกลับใจใหม่เฉพาะพระเจ้า และความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" (กิจการ 20.21)

ปัจจุบันนี้ ผู้เชื่อทั้งหลายก็ยังคงมีความรับผิดชอบให้เผยแพร่ข้อความแห่งการกลับใจ
สำนึกผิดตลอดทั่วโลก พระเยซูทรงให้คำสั่งสอนสุดท้ายแก่สาวกของพระองค์

"และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการ
ยกบาปตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม" (ลูกา 24.47)

อะไรเป็นสาเหตุให้มนุษย์กลับใจสำนึกผิด

โดยที่การกลับใจสำนึกผิดเป็นรากฐานซึ่งเป็นที่ตั้งของความเชื่อของคริสเตียน เราจะต้อง
เข้าใจว่าอะไรเป็นสาเหตุให้มนุษย์กลับใจสำนึกผิด ถ้าคุณมีความรับผิดชอบที่จะแพร่ขยาย
ข้อความแห่งการสำนึกผิดตลอดทั่วโลกแล้ว คุณต้องรู้ว่ามนุษย์ถูกเชิญชวนให้สำนึกผิดจากความ
ประพัตที่นำไปสู่ความตายได้อย่างไร

ความดีงามของพระเจ้า

พระพรของพระเจ้าในชีวิตของผู้เชื่อนั้นไม่ได้หมายความว่า พระองค์เห็นด้วยกับวิถีชีวิต
ของเขา ความดีงามของพระเจ้าเป็นหนทางหนึ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเรียกร้องให้มนุษย์หันกลับมา
หาพระองค์

"หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาคุณอันอุดม และความอดกลั้นพระทัยแห่งความอดทน
ของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้นมุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่"

(โรม 2.4)

การเทศนา

การเทศนาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเหตุให้มนุษย์สำนึกผิด การเทศนาของโยนาห์มีผล
ให้เมืองนีเนเวห์ทั้งเมืองกลับใจ

"ชนชาวนีเนเวห์จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยูคนี และจะเป็นตัวอย่างให้คนยูคนี
ได้รับโทษ ด้วยว่าชาวนีเนเวห์ได้กลับใจเสียใหม่ เพราะคำประกาศของโยนาห์และซึ่งใหญ่กว่าโย
นาห์ก็มีอยู่ที่นี้"

(มัทธิว 12.41)

การทรงเรียกของพระคริสต์

ขณะที่พระวจนะของพระเจ้าได้รับการเทศนาออกไป ประชาชนได้ยินและตอบสนองต่อ
การทรงเรียกของพระคริสต์ซึ่งนำไปสู่การสำนึกผิดกลับใจ

"ท่านทั้งหลายจงไปเรียนพระคัมภีร์ข้อนี้ให้เข้าใจที่ว่า เราประสงค์ความเมตตาไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา ด้วยว่าเรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกรีต" (มัทธิว 9.13)

พระเจ้าพระบิดา

พระเยซูตรัสว่าไม่มีผู้ใดมาหาพระองค์ได้นอกจากพระบิดานำเขามา พระเจ้านำคนมาสู่การสำนึกผิด

"ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้้นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย" (ยอห์น 6.44)

การตักเตือน

การตักเตือนทำให้มาสู่การสำนึกผิด การตักเตือนคือการเปลี่ยนแปลงโดยใช้พระวจนะของพระเจ้า

"จงระวังให้ดี ถ้าพี่น้องผิดต่อท่านจงเตือนเขา และถ้าเขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา" (ลูกา 17.3)

ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า

ตามที่ได้เรียนมาแล้ว การสำนึกผิดอาจตามมาด้วยอารมณ์ อารมณ์ตามธรรมชาติเท่านั้นไม่ใช่การสำนึกผิดที่แท้จริง แต่อารมณ์ตามที่ชอบพระทัยพระเจ้านำไปสู่การกลับใจอย่างแท้จริง

"เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่ใช่ที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย" (2 โครินธ์ 7.10)

สิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกลับใจสำนึกผิด

พระคัมภีร์บอกถึงหลายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกลับใจสำนึกผิด

ความเชื่อ

ความเชื่อที่มีต่อพระเจ้าเกี่ยวข้องกับการสำนึกผิด ในฮีบรู 6 กล่าวไว้เป็นหลักการพื้นฐานประการที่สองของความเชื่อคริสเตียน

การกลับใจสำนึกผิดจากความประพฤติที่นำไปสู่ความตาย ต้องบวกด้วยความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า

"และตรัสว่า "เวลากำหนดมาถึงแล้วและแผ่นดินของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว จงงกลับใจเสียใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด" (มาระโก 1.15)

"ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและพวกกรีกถึงเรื่องการกลับใจใหม่เฉพาะพระเจ้า และความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" (กิจการ 20.21)

การบัพติศมา

การบัพติศมาควรกระทำตามหลังการสำนึกผิดกลับใจ เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกภายนอกของการเปลี่ยนแปลงภายในที่เกิดขึ้น

"เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า" (กิจการ 3.19)

หลักข้อเชื่อเรื่องการบัพติศมาจะได้พูดถึงไปในหลักสูตรนี้ เพราะว่าเป็นพื้นฐานที่ให้ไว้ในฮีบรู 6

การกระทำ

การกระทำของมนุษย์ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า "ผล" เป็นเครื่องทดสอบว่ามีการสำนึกผิดหรือไม่

"ข้าพเจ้าได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองดามัสกัส และในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นเดียวและแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่แล้ว" (กิจการ 26.20)

"เหตุฉะนั้นจงพิสูจน์การกลับใจของเจ้าด้วยผลที่เกิดขึ้น" (มัทธิว 3.8)

"การงาน" และ "ผล" ทั้ง 2 ประการหมายถึงความประพฤติภายนอกซึ่งควรเปลี่ยนแปลงภายหลังจากการกลับใจที่แท้จริง

การกลับใจ (CONVERSION)

"เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า" (กิจการ 3.19)

โดยที่การกลับใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสำนึกผิด คุณจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องการกลับใจ

การกลับใจ

การกลับใจหมายถึง "หันกลับ" เมื่อใช้เกี่ยวข้องกับการสำนึกผิดในพระคัมภีร์ ก็หมายถึง การหันกลับจากหนทางที่ผิดไปสู่หนทางที่ถูกต้อง

"เขาจะนำพงศ์พันธุ์อิสราเอลหลายคนให้หันกลับมาหาพระเจ้าของเขาทั้งหลาย"

(ลูกา 1.16)

"ฝ่ายคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองลิดดาและที่ราบซาโรนเห็นแล้ว จึงกลับใจมาหองค์พระผู้เป็นเจ้า"

(กิจการ 9.35)

"และพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขา คนเป็นอันมากที่เชื่อก็กลับมาหองค์พระผู้เป็นเจ้า"

(กิจการ 11.21)

การกลับใจคือการหันกลับจากความมืดแห่งบาปมาสู่ความสว่างแห่งความชอบธรรมของพระเจ้า

"เพื่อจะให้เจ้าเบิกตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา และให้ได้รับที่ซึ่งจะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วโดยความเชื่อในเรา"

(กิจการ 26.18)

เป็นการหันกลับจากอำนาจของซาตานมาสู่พระเจ้า

"เพื่อจะให้เจ้าเบิกตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา และให้ได้รับที่ซึ่งจะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้วโดยความเชื่อในเรา"

(กิจการ 26.18)

เป็นการหันกลับจากสิ่งของในโลกมาสู่สิ่งของฝ่ายวิญญาณ

"ดูก่อนท่านทั้งหลาย เหตุใดจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคนธรรมดาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย และมากล่าวข่าวประเสริฐให้ท่านกลับจากสิ่งไร้ประโยชน์เหล่านี้ ให้ท่านมาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และทะเลและสิ่งสรรพซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น"

(กิจการ 14.15)

เป็นการหันกลับจากพระเท็จมาสู่พระเจ้าเที่ยงแท้และทรงพระชนม์

"เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า เราได้รับการต้อนรับจากพวกท่านอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และเที่ยงแท้"

(1 เธสะโลนิกา 1.9)

ความสำคัญของการกลับใจ

การสำนึกผิดต้องตามมาด้วยการกลับใจ คุณต้องหันจากสิ่งที่ผิดมาสู่สิ่งที่ถูก เพราะว่ามี

จำเป็นที่จะต้องเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า

"แล้วตรัสว่า "เรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็นเหมือนเด็ก เล็ก ๆ ท่านจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย"

(มัทธิว 18.3)

ช่วยให้รอดจากความตายฝ่ายวิญญาณ

"จงให้ผู้นั้นรู้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปคนหนึ่งให้พ้นจากทางผิดของเขานั้น ก็ได้ช่วยจิตวิญญาณของเขาให้รอดพ้นจากความตาย และได้กำจัดบาปเสียมากมาย" (ยากอบ 5.20)

จำเป็นที่จะต้องลบล้างบาปออกไป

บาปของเราถูกเขียนไว้ในบันทึกของพระเจ้าจนกว่าเราจะสำนึกผิดและกลับใจ เมื่อนั้น ความบาปของเราก็จะถูกลบล้างไป

"เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อพระเจ้าจะลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจจะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า" (กิจการ 3.19)

บุตรน้อยหลงหาย

การสำนึกผิดและการกลับใจได้แสดงให้เห็นอย่างดีจากเรื่องที่พระเยซูเล่าเกี่ยวกับบุตรน้อยหลงหาย จงอ่านเรื่องนี้ใน ลูกา 15.11-24

ชายหนุ่มคนนี้จากพ่อและจากบ้านไปยังดินแดนไกล และด้วยความบาปก็ได้สูญเสียทุกสิ่งที่เขาจะมี

ในที่สุดชายหนุ่มก็สำนึกถึงสภาพของเขา เขาหิว เป่าเป่เลียว ใส่เสื้อผ้าสกปรก และเลี้ยงหมูเป็นอาชีพ

ต่อมาเขาทำการตัดสินใจครั้งสำคัญ เขาพูดว่า "ฉันจะลุกขึ้นและไปหาพ่อของฉัน" การตัดสินใจภายในเกิดผลเป็นการเปลี่ยนแปลงของการกระทำภายนอก เขากลับบ้านไปหาพ่อของเขาเพื่อขอการอภัย

การสำนึกผิด คือ การเปลี่ยนแปลงจิตใจ

อ่าน ลูกา 15.17-19 ชายหนุ่มสำนึกถึงสภาวะบาปของเขา เขาตัดสินใจที่จะไปหาพ่อและสำนึกความผิดบาปของเขา

นี่เป็นตัวอย่างของการสำนึกผิดคือ การตัดสินใจภายใน ซึ่งมีผลต่อการกระทำภายนอก

การกลับใจ คือ การกระทำที่แสดงถึงการตัดสินใจ

ลูกา 15.20 บันทึกว่า ชายหนุ่มลุกขึ้นและทิ้งชีวิตเก่าและไปหาพ่อของเขาเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ นี่เป็นการกลับใจ

คนที่หลงหาย

ในสภาวะบาปของเขาเอง คนทุกคนได้หันหลังให้พระเจ้าซึ่งเป็นพระบิดาของเขา และหันหลังให้สวรรค์ซึ่งเป็นบ้านของเขา แต่ละก้าวที่เขาเดินนั้นออกห่างจากพระเจ้าและเข้าใกล้ความตายฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นการถูกพรากขั้วนิรันดร์จากพระเจ้า

มีการตัดสินใจสำคัญที่เขาต้องกระทำ เขาต้องคำนึงถึงตนเองและสำนึกถึงสภาวะฝ่ายวิญญาณของเขา เขาต้องทำการตัดสินใจซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางฝ่ายวิญญาณ

การเปลี่ยนแปลงของทิศทางฝ่ายวิญญาณจะทำให้เขาหันกลับจากบาปมาสู่พระเจ้า นี่เป็นก้าวแรกในการสร้างรากฐานฝ่ายวิญญาณที่ถูกต้อง

การทำให้ชอบธรรมและความรอด

มีคำอีก 2 คำที่ใช้ในพระคัมภีร์ซึ่งสัมพันธ์ต่อการสำนึกผิด คำเหล่านี้คือคำว่า "การทำให้ชอบธรรม" และ "ความรอด"

พระเจ้าเป็นผู้พิพากษามวลมนุษย์ เมื่อคุณดำเนินชีวิตด้วยความประพฤตินำไปสู่ความตาย(ความบาป) คุณก็ถูกพิพากษาต่อหน้าพระองค์

"ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนผู้ที่มิได้วางใจก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามีได้วางใจในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า หลักการพิพากษามืออย่างนี้คือ ความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง เพราะกิจการของเขาเลวทราม" (ยอห์น 3.18-19)

เมื่อคุณสำนึกผิดจากความบาป และทำการตัดสินใจหันกลับจากวิถีแห่งบาป คุณก็ได้วางความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องหรือการยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าได้เรียกว่า "การทำให้ชอบธรรม"

"ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ถ้าท่านยอมตัวรับใช้ฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่การชอบธรรมก็ตาม แต่จงขอบพระคุณพระเจ้า เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้ท่านมีใจเชื่อฟังหลักคำสอนนั้น ซึ่งทรงให้ครอบครองท่าน เมื่อท่านพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้เป็นทาสของความชอบธรรม" (โรม 6.16-18)

การลงโทษต่อความบาปคือ ความตายฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ได้จ่ายค่าปรับโทษเพื่อบาปของมนุษย์ทุกคนแล้ว

"เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์" (2 โครินธ์ 5.21)

ถ้าคุณเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของคุณ สำนึกผิดและยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว คุณจะไม่ประสบกับความตายฝ่ายวิญญาณคือ การพรวดจากพระเจ้าเป็นนิตย์ในนรก

แม้ว่าร่างกายของคุณจะตายไป คุณก็จะฟื้นขึ้นมาใหม่สู่ชีวิตนิรันดร์ สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้โดยทางความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

คุณถูกทำให้ชอบธรรมหรือถูกนำเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์ "แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เขาเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่าโดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว" (โรม 3.24)

"โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าไปในรั้วพระคุณที่เรายืนอยู่และเรา ชื่นชมยินดีในความไว้วางใจว่าจะได้มีส่วนในพระสิริของพระเจ้า" (โรม 5.2)

"เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อ และเราจึงมีสันติสุขในพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" (โรม 5.1)

เมื่อคุณถูกทำให้ชอบธรรมโดยการสำนึกผิดและยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ คุณก็จะรอดจากชีวิตแห่งบาปและการลงโทษบาป

"เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว"

(ยอห์น 5.24)

นี่เป็นสิ่งที่หมายความว่า การได้รับความรอด และที่พระคัมภีร์กล่าวถึง "ความรอด"

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอดมากกว่าที่จะให้เขาพบกับพระพิโรธของพระเจ้าต่อบาป

"เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้เข้าสู่ความรอด โดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าถึงเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะไม่มีชีวิตกับพระองค์" (1 เธสะโลนิกา 5.9-10)

"เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อให้ทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น" (ยอห์น 3.16-17)

ตารางต่อไปนี้ สรุปความคิดพื้นฐานที่สอนในบทที่ 2 และ 3

เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจำว่าหลักพื้นฐาน แต่ละประการของความเชื่อคริสเตียนนั้น เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ตัวอย่างเช่น การสำนึกผิดจากความประทุพถุติที่นำไปสู่ความตายไม่อาจแยกจากความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า ซึ่งเป็นหัวข้อของบทต่อไป

จุดเริ่มต้นของบาป : ลูซิเฟอร์ (ซาตาน)

กบฏต่อพระเจ้า

เขานำมนุษย์เข้าไปในความบาป

ซึ่งมีผลให้เกิด

การล้มลงของมนุษย์ (อาดัมกับเอวา)

เกิดผลทำให้

มนุษย์ทุกคน
สืบมรดกกรรมชาติบาปและแต่ละคนทำบาปเนื่องจากกรรมชาตินี้

ความบาปนำไปสู่

ความตายฝ่ายวิญญาณ

ความตายฝ่ายร่างกาย

บนไม้กางเขน พระเยซูทรงจ่ายค่าปรับโทษบาป ซึ่งมีผลทำให้เกิด

ความชอบธรรมของมนุษย์ซึ่งเป็นคนบาป

การสำนึกผิดจากความประพัตที่นำไปสู่ความตาย

(การตัดสินใจภายใน)

นำไปสู่

การกลับใจ (การเปลี่ยนแปลงภายนอก)

มีผลทำให้เกิด

ความชอบธรรมของมนุษย์คนบาปต่อหน้าพระเจ้าผู้ชอบธรรม

และ

ความรอดจากชีวิตแห่งบาปและการลงโทษบาป

K

ชื่อ

บททดสอบตนเอง บทที่ 3

1. จงให้เหตุผล 7 ประการว่า เหตุใดการสำนึกผิดจึงสำคัญและจำเป็นสำหรับ
ความรอด

2. ให้รายชื่อ 6 สิ่ง ซึ่งทำให้มนุษย์สำนึกผิด

3. ให้คำจำกัดความคำว่า การกลับใจ

4. โดยใช้เรื่องของบุตรน้อยหลงหาย จงอธิบายการสำนึกผิดและการกลับใจ

5. เขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

6. ให้อายชื่อ 4 อย่างซึ่งพระคัมภีร์กล่าวว่า มีความสัมพันธ์กับการสำนึกผิด

7. คริสเตียนต้องสำนึกผิดหรือไม่

8. จงให้ตัวอย่าง 3 ประการในพระคัมภีร์ถึงความจำเป็นที่คริสเตียนต้องสำนึกผิด

9. ให้คำจำกัดความคำว่า "ทำให้ชอบธรรม"

10. คำว่า "ได้รับความรอด" หมายถึงอะไร

คำตอบบททดสอบตนเอง บทที่ 3

1.
 - พระเจ้าทรงบัญชา
 - เป็นสิ่งจำเป็นที่จะหลีกเลี่ยงความตายฝ่ายวิญญาณ
 - เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีชีวิตนิรันดร์
 - เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องรับการอภัยบาป
 - เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเข้าแผ่นดินของพระเจ้า
 - เป็นความปรารถนาของพระเจ้าสำหรับทุกคน
 - เป็นเหตุผลที่พระเยซูทรงเข้ามาในโลก
2.
 - คุณความดีของพระเจ้า - การเทศนา
 - การทรงเรียกของพระเจ้า - พระเจ้าพระบิดา
 - การดักเตือน - ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า
3. การกลับใจหมายถึง การหันจากทางที่ผิดไปสู่ทางที่ถูก
4. บุตรน้อยหลงหายเป็นเหมือนคนบาปที่ได้หันหลังให้พระเจ้า พระบิดา และสวรรค์ซึ่งเป็นบ้านของเขา เมื่อชายหนุ่มคนนั้นเข้าใจสภาวะความบาปของเขา เขาก็ตัดสินใจไปหาพ่อของเขาและสำนึกถึงบาปของเขา นี่คือการสำนึกผิด ชายหนุ่มละทิ้งชีวิตเก่าและไปหาพ่อของเขาเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ นี่คือการกลับใจ
5. ลูกา 5:32
6.
 - ความเชื่อ - การบัพติศมา
 - การงาน (ผล) - การกลับใจ
7. ต้องสำนึกผิด
8. ดูหัวข้อคริสเตียนต้องกลับใจหรือไม่ มีตัวอย่างคริสเตียนที่ต้องกลับใจ หน้า 4-5
9. การทำให้ชอบธรรม คือการมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องหรือการยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
ทำได้โดยการสำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตายและยอมรับ แผนการ
ความรอดของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์
10. ได้รับความรอดจากชีวิตแห่งความบาป และการลงโทษบาปโดยทางการสำนึก ผิด
และยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เพื่อการศึกษาคำต่อไป

การสำนึกผิด, การกลับใจและการทำให้ชอบธรรม ได้กล่าวไว้ในบทนี้ จงใช้ข้ออ้างอิงต่อไป เพื่อศึกษาคำสำคัญเหล่านี้ต่อไป

การกลับใจ

มัทธิว 18.3

กิจการ 3.19

สดุดี 19.7

การทำให้ชอบธรรม

กิจการ 13.9

โรม 2.13, 3.4,20,24,28, 4.2,25, 5.1,16,18, 8.30

1 โครินธ์ 6.11

กาลาเทีย 2.16-17,3.8,11,24

ติตัส 3.7

ยากอบ 2.21-25

การสำนึกผิด (ภาษาไทยใช้ว่ากลับใจทั้งหมด)

มัทธิว 3.2,8,11, 4.17, 9.13, 11.20-21, 12.41

มาระโก 1.4,15, 2.17,6.12

ลูกา 3.3,8, 5.32, 11.32, 13.3,5, 15.7,10, 17.3,4, 24.47

กิจการ 2.38,3.19, 5.31, 8.22, 17.30, 26.20, 5.31, 11.18, 13.24,

19.4, 20.21

โรม 2.4

2 โครินธ์ 7.8-10

2 เปโตร 3.9

วิวรณ์ 2.5,16, 3.3,19